



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Clarissimi Viri Henr. Zoesii Amersfortii, In Academia
Lovanensi I. V. D. Et Antecessoris Commentariis In Jus
Canonicum Universum, Sive Ad Decretales Epistolas
Gregorii IX. P. M.**

Zoesius, Hendrik

Coloniae Agrippinae, 1691

Titulus XLVIII. De Ecclesiis ædificandis vel reparandis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62329](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-62329)

Lege Mosaicâ post partum mulier ab ingressu Ecclesiæ atcebatur ad tempus, Dif. 6. in princ. quæ, quia cæterinalis erat, evanuit, postquam legis Evangelicæ veritas illuminxit. Ut hodie non prohibetur mulier etiam statim à partu ingredi Ecclesiæ, Deo astuta gratias, ne necessitas & dolor vertatur in culparam, can. Si mulier Dif. 5. Non est tamen reprehendenda, quæ ad tempus abstinuerit e. unico h. t. & can fin. dif. 5. qui præcipit, ne viii commisceantur mulieribus ante purgationis tempus.

Nec potest objici, quod cæterinalia præcepta sint abrogata per legem Evangelicam, ut proinde eorum observatio induci non possit, nam hoc intelligendum de iis cæterinalibus præceptis, quæ non tantum sunt mortua, verum & mortifica: qualia sunt, quæ ordinata ad præfiguranda Christi mysteria, ut futura, ideoque observatio præjudicaret fidei veritati, juxta quam confitemur, ista præfigurata mysteria jam contigisse atque completa esse. Nam quoad ea, quæ magis pertinent ad quandam devotionem, ac ritum sacrificiorum, eorumque ornatum; quam ad futuræ legis Christique nascitur præfigurationem, observatio eorum nihil in le malo continet: quod spectat tempus purificationis, decimæ, oblationes, & similia. Covart. 1. Var. c. 17. n. 1. Suar. de relig. Tomo. 1. Tract. 2. lib. 2. c. 1.

T I T U L U S X L V I I I .

De Ecclesiis ædificandis vel reparandis.

S U M M A R I U M .

1. Ad Ecclesiæ reparationem tenetur, qui datum dedit.
2. Cujus eo nomine bona tacitè sunt pignori.
3. Tenentur & non impeditientes destructionem.
4. Ecclesiæ vetustatis aut casu collapsas quis reparare teneatur.
5. Decimarum possessores an teneantur?
6. Ecclesiæ restauratio qualiter facienda.
7. Ecclesia nova quando & unde adificanda.
8. Parochio nova Ecclesia portio debita unde superflanda.

9. Leprosi propriam Ecclesiæ habent.
10. Ecclesia secularis conuersi possunt in rem.

VT ad divinum cultum Ecclesiæ nullæ sunt, ita ad eundem conservandostruere aut collabescere contingat, tempore aut fulciendæ, sumpcibus ejus, quæ struptione causam dedit: ita dicuntur quæ damni reparatione eum gravatae, & latrum. * Ut eo nomine non male dicentes petere Ecclesiæ tacita hypotheca in bono qui datum dedit, Traq. de privil. p. 103. Everard. in Loro à Fijo. Peckius de repar. Eccl. cap. 4. num. 1. quæ non male sufficiet, etiam mulieribus dam esse Ecclesiæ tempore priorem: cum filius hoc jure gaudet, ut promovit & potior, l. 2. C. de privil. sibi quæ Ecclesiæ tribuitur; cum quod datum paratorum, alteri non sit denegandum, neque ubi eadem inventur ratio que hic major est, ex majore Ecclesiæ & eius favore.

Dicitur etiam non male, eos quoque ad reparationem, qui, cum tenerent se sent, non impedirent destructionem. Etores Ecclesiæ, Magistratus loci, fanaticos hæreticorum auffus, aliorum nam as avertire à domo Dei, can. secut. 4. XII. Dico, & possent; nam non nisi qui patet obviando favere dicitur, can. Neglig. 9. 7.

Vetustate aut casu collapsarum Ecclesiæ reparatione spectat ad fabricam: nullæ beat consuetudo, quæ in primis inservient, observanda, can. de rebus eccles. &c. Add. cam. inf. de simonia. Bettendorf. Conf. 4. n. 20. 4. & Conf. 306. vol. 8. D. Wamel. Conf. pr. Conf. 511. n. 5. & seq. & Conf. 513. n. 1. b. t. Si Ecclesiæ fabrica nulla fuerit, non sufficiens, tunc Clerici, & alii beneficiorum fructus Ecclesiæ recipiunt, ad reparationem sunt cogendi, quatenus supereli contumaciam, & obstat, & b. t. Si nec hi sufficiant, contributionem cogendi parochiani quæcumque ad ecclesia facta inauranda est. Trid. 6. 6. 7. de reform. Qui si stat inopere, referatur Ecclesia ad matricem, vel maxime suam.

5. Q. An possessores decimatum teneantur ad separationem? R. Hoc posse videris, per d. c. 4. h.t. ubi dicitur, ex bonis Ecclesiæ faciendam esse separationem: spectant autem de jure ad suas parochias locorum decimæ. Quò facit, quod Trid. d. c. 7. ex fructibus Ecclesiæ reparandis dicat Ecclesiæ, & per patronos, & alios, qui fructus Ecclesiæ colligunt. Peck, d. loco. 14. Posset tamen recte contrarium alicui videti, cum nulquam decimis, carumque possessoribus imponatur hoc onus, sed iis, qui per epipius Ecclesiæ fructus. Decimæ autem jam separatae, & alteri Ecclesiæ concessæ, non possunt computari iacet fructus loci ipsius Ecclesiæ; Sereniss. tamen Principes nostris imperiis Edicto possessoribus decimatum cum aliquo moderaminis onus illud imponunt, si fabrica non sit sufficiens, nec per fructus Ecclesiæ subveniri queat, priorumque oblationes non sunt tantæ.

6. Facienda autem restauratio pro Cléri & populi, qui convenire solet, multitudine: cuius frequens facie veterem Ecclesiam esse augendam sumptibus corundem, cum ampliatio sit quedam reparatio. Quamvis in casu, quo quis oneratus Ecclesiam reficeret, stricte verbum illud interpretetur, ut gravatus non teneatur nisi ad opus, quod ante fuit, reparandum, non etiam de novo faciendum, cuius generis est ampliatio. Si tamen otior fuerit pristina Ecclesia, quam ut plerique parochiani dinovo cultui interesse tempore possint, extruenda nova est Ecclesia ex redditibus antiquis, si inde illi, ejusque ministris, non accedat grava detrimentum, c. 3. h.t. Quo casu non obstabit juramentum. Prælatu de non alienandis rebus Ecclesiæ, cap. fin. h.t. cum istud non sit trahendum ad causam novam & necessariam, c. Clericus 35. sap. De iure*ius*.

7. Questum fuit, Quid juris, si Parochus non Ecclesiæ non habeat debitam portionem, à quo illa petenda? Consultus super hac re respondi, si Ecclesia matrix abundet, non esse questionem, quin illa teneatur suppleri: si in mundus, cum agendum cum iis, qui decimas in loco nova parochia percipiunt. Ita tamen, si per beneficiorum unionem, non tam regularium, provideri non possit; tum enim decimatum possessores tenevi vult Conc. Trid. Sess.

8. c. 15. De reform. Quod autem illi teneat, five laici five etiam Clerici, est, quia decima ad hoc referatur Deo, ut proficiant ius, qui spiritualia seminant, ut sunt Parochi, illorumque causa potior: ut concessio facta aliis semper sit intelligenda, salva portione decente Parochi. Et hoc non tantum in iis parochiis, quæ haec sunt, etiam separatis à matrice Ecclesia ante Trid. aut ante illud existentibus, sed etiam post eum, cogente populi necessitate & commodity, ex eadem ratione.

Leprosis concessum habere suam propriam Ecclesiam, cum presbytero, separatum à veteri Ecclesia, ita tamen, ut illi non sint injuriosi de jure Parochiali, c. 2. h.t.

Potest etiam Ecclesia secularis converti in regularem, Diocesani consensu; ita tamen, ut Clericis secularibus ibi existentibus, quoad vivunt, de alimentis provideatur, c. 5. h.t.

T I T U L U S XLIX.

De Immunitate Ecclesiastarum, cœ-
mœcetii, & rerum ad eas
pertinentium.

S U M M A R I U M.

1. Immunitas quid, & quotuplex.
2. Personalis quibus & ex quibus causis competat.
3. Reali bona Clericorum & Ecclesiastarum eximit a tribibus & gabellis.
4. Localis vetat exerceri profana in locis sacris.
5. Locis sacris competit & ius asyli.
6. Immunitas bac quo iure Ecclesiæ competit.
7. Competit & Ecclesiæ non consecratis.
8. An competit Ecclesia interdicta?
9. An polluta?
10. Ecclesia nomine quid hic veniat.
11. An detur confugienti ad Sacerdotem deferentem SS. Eucharistia Sacramentum?
12. Datur omnibus fidelibus baptizatis.
13. Non datur Iudeis.
14. Non infidelibus.
15. Datur excommunicato & interdicto.
16. An & heretico?
17. An Clericis?
18. Habet locum in causa civili, veluti debiti.
19. Item

Zz. 3 19. Item